

КОМСОМОЛЬСЬКІ НАГОРОДИ — КОСМОНАВТАМ

За доброю традицією, яка встановилася з часу першого космічного польоту, в ЦК ВЛКСМ 10 липня прийшли члени екіпажу «Союза-9» А. Г. Ніколаєв і В. І. Севастьянов.

Від імені 27 мільйонів комсомольців країни перший секретар ЦК ВЛКСМ Є. М. Тяжельников палко поздоровив космонавтів з успішним виконанням завдання Батьківщини. Він заявив, що їх подвиг буде для молоді яскравим прикладом мужності, працьовитості та безмежної відданості Вітчизні.

Є. М. Тяжельников вручив двічі Героєві Радянського Союзу А. Г. Ніколаєву найвищу комсомольську нагороду — Почесний знак ВЛКСМ.

Ім'я Героя Радянського Союзу В. І. Севастьянова занесено в Книгу Пошани ЦК ВЛКСМ, він удостоєний значка «За активну роботу в комсомолі».

А. Г. Ніколаєв передав Центральному Комітетові ВЛКСМ три вимпели, які були на борту «Союза-9». Ці вимпели з автографами космонавтів буде вручено грмом найкращим комсомольським організаціям країни — передовикам змагання.

Інформаційне повідомлення

ПРО ПЛЕНУМ ЦЕНТРАЛЬНОГО КОМІТЕТУ

КОМУНІСТИЧНОЇ ПАРТІЇ РАДЯНСЬКОГО СОЮЗУ

13 липня 1970 року відбувся пленум Центрального Комітету Комуністичної партії Радянського Союзу.

Пленум розглянув питання про

скликання чергового XXIV з'їзду КПРС.

У цьому питанні на Пленумі виступив Генеральний секретар ЦК КПРС тов. Л. І. Брежнев.

Пленум ЦК прийняв відповідну постанову.

Пленум розглянув також питання першої сесії Верховної Ради СРСР восьмого скликання.

ВЖЕ ПЛУГ НА СТЕРНІ

Неоглядні поля колгоспу імені Леніна. На його теперішній території раніше існувало дванадцять господарств. Тільки орних земель близько 13 тисяч гектарів. У збирання зернових включилися 30 колгоспних комбайнів, десятки автомашин везуть хліб на токи, а звідти — у державну комору.

Не на всіх площах одночасно зріють хліба, не всі відділки враз починають жнивати. Першими запустили зернозбиральну техніку механізатори другого відділку, де керуючим Володимир Басильович Федоренко.

Відділок — свого роду багатогалузеве господарство в господарстві. Він складається із різноманітної тракторної бригади, має тваринницьку ферму. На площі 1138 гектарів дозріла ранній зернові у другому відділку. В основному це пшениця, горох, ячмінь. Ячменю, до речі, досить великий клін — 466 гектарів. Ячмінь дає добру соломку на корм, потрібну нашому колгоспу, який спеціалізується на розведенні великої рогатої худоби.

Механізатори, готуючись до жнив, враховували потребу в кормах. Іван Хижняк і Віктор Кубраков переобладнали дві жатки «ЖВН» для косовиці гороху. Переобладнані жатки дають низький, до 5 сантиметрів зріз. А це значить — більше соломки, більше корму.

І. Хижняк, В. Кубраков, водії зернозбиральних комбайнів, Микола Кучман, Микола Запорожець поклали у валки горох на площі 143 гектарів за 4 дні. Врахуйте, горох полеглий, такі кучері, що годі розчесати. Агрегати працювали в одну сторону.

Здається, теперішнє колгоспне життя повністю сконцентрувалося у тракторній бригаді. Ми не покидаємо другого відділку, ми — на його польовому стані, в гостях у бригадира механізаторів Анатолія Степановича Білого. Сюди тільки що приїхала машина технічної допомоги. Як завжди, попереду неї на мотоциклі — колгоспний електроварник комсомолець Петро Лавриненко. Ремонтиники негайно відгукуються на сигнал гурьови.

Тут же й секретар парторганізації Г. Д. Неруш, комсомольський ватажок Ніна Крисан.

Вони очікують агіткульбригаду районного Будинку культури, щоб звідси виїхати з нею в поле.

Григорій Дмитрович, користуючись нагодою, ще раз пояснює людям систему оплати праці в період жнив. Тракторним бригадам, що зберуть зернові не більше, як за 12 робочих днів, будуть виплачені три грошові премії — 300, 250 і 200 карбованців. Встановлені особисті премії для комбайнерів у розмірі 150, 100 і 75 карбованців, відповідно за перше, друге і третє місце.

Між бригадами, окремими механізаторами розгоряється соціалістичне змагання. Нелегко другому відділку побороити четвертий. Миколі Федоровичу Москаленку, керуючому четвертим, як кажуть, пальця в рст не кладі. Його механізатори звалили у валки всю товарну пшеницю і приступили до обмолоту.

Однак що заважає ми культурній відставці району. Кухня у другому відділку вдала жниварем обід, і Валентина Шимченко знову взялася чистити картоплю. Доведеться дати Валентині когось на підмогу, бо один важко. Це, мабуть, помітила Ніна Крисан, бо й собі взяла поже і заходилася коло картоплі.

— Не дуже ви поспішає, — стріли легкими незлобливими докорами культурниць, які, пареші, зупинили на польовому стані свій веселий автофургон.

— Не поспішайте й ви з докорами, — жартуючи відповів директор районного Будинку культури Аркадій Миколайович Добровольський. — Ми вже виступили на вашій фермі... Ну, куди зараз направимо свої стопи?

Культурні вирушають у степ. Туди, де кілька комбайнів обмолочують горох, де безперервно курсують навантажені автомашини, трактори відвозять прицепи з січкою і в загінку зайшов перший трактор з плугом.

М. МЕРКАЛЕНКО,
голова колгоспу імені Леніна
Долинського району

Денна порія — 22 гектари. А тракторист колгоспу імені Леніна Микола Гонак скошує озимину на площі 25—30 гектарів.

На фото: секретар парторганізації Г. Д. Неруш (зліва) вручає перехідний Червоний вимпел красному жнивареві Миколі Гонаку. Цьогорічних жнив серед механізаторів свого колгоспу М. Гонак перший удостоївся такої честі.

Фото В. КОВПАКА.

Переджнив'я

У
Ж Н И В А

Культармійці Петрівського району погано підготувалися до виступів перед хліборобами.

Степ Петрівського району нагадували мідні литаври, з яких липень видавав перші акорди цьогорічних жнив. Ось чому, переступивши поріг районного відділу культури, я відразу поцікавився «жнивним» петрівським культурмійцями. Директор районного Будинку культури З. І. Коваль запевнила мене, що в них усе гаразд. При посівній кампанії зробили двадцять виїздів у довколишні села, вдало виступили на обласному огляді в Кіровограді, зараз тематично міняють репертуар. В агіткульбригаді де-які чоловіки. На виступи їздить з ними лектор райкому партії А. А. Додатко і т. д.

Отже, перейнявшись оптимізмом З. І. Коваль, я вирішив познайомитися з іншими її колегами. В радгоспі «Петрівському» художній керівник Будинку культури Валентина Бобошко дещо пригасила мій сонячний настрій.

Репетирують вони старанно кожного тижня. Поновляють репертуар. Шоправда, невідомо, коли будуть виступати, сиріч обслуговувати сльом і пісню своїх односельчан. Справа в тому, що баяніста живо

в... Жовтих водах і навідується сюди лише у вихідні. Отже, про концерти у будні не може бути й мови.

І ще одне, за два роки, що молодий художній керівник працює в цьому Будинку культури, їй з обласного Будинку художньої самодіяльності надходить допомога у вигляді всіляких рекомендацій на потрібну літературу. А де дістати цю літературу поки що залишається загадкою...

В сільському Будинку культури колгоспу «Перше травня» я в першу чергу звернув увагу на репертуар агіткульбригади. Ні, я не хочу закрити самодіяльним культурмійцям в тому, що сценарій їхній схожий, як дві краплі води, на сценарій сусідів, де можна надібати на такі ось «перли»: «Нам перед світом не сором стати, ми хліб пласкаєм — наш мирний атом», або «убивчу» сатиру на ледяцуг, п'яниц, хапуг на кшталт «та нехай вони всі знають, що не буде їм життя!»

Річ в тому, що сценарій сільським клубам розсилає районний відділ культури. Нерідко в цих розробках самодіяльні автори роблять свої «правки» і тоді безбарвна писанина перетворюється в безглузду.

Здається кожному ясно, що від перестановки двох-трьох речень в тематичній композиції мало що зміниться. І коли учасники агіткульбригади раз користуються весняними сценаріями, тільки замість «січ», вставили «жнив», то навіряд чи це можна назвати творчою запихідою.

Саме з цієї причини я і звернувся до інспектора Петрівського районного відділу культури Г. О. Полішук:

— Ганно Олексійово, ви користуетесь тематичними сценаріями?

— Безумовно. В березні цього року ми проводили спеціальний семінар із завідувачами сільських клубів, де роздавали їм сценарії до посівної.

— А як із сценаріями до жнив?

— Скоро ми проведемо ще один подібний семінар...

Це так би мовити, керуючись популярною поговоркою «Краще пізніше, ніж зовсім ніколи», в районному відділі культури проявляють своє «циклування» про гідну зустріч культурмійцями золоті пори жнив.

Мій урожай
труда
найвища
мій

Звичайно, виступатимуть агіткульбригади на токах, тракторних станах тощо. Співатимуться пісні, читатимуться вірші, відповідна графа рябитиме від галочок і тому подібне.

Я познайомився з трьома культурмійцями. І м'яко кажучи, всі вони не зовсім підготувалися до хліборобського літа. А це одні з кращих агіткульбригад в районі. Що ж тоді вже казати про інших. Наприклад, про Іскрівський сільський Будинку культури, де агіткульбригада пробувала виконувати сольні номери капелюхо (ісмає баяніста!). Між іншим, в районі 20 сільських клубів. І з них в чотирьох немає завідувачів.

Що ж, дуже затягнулись переджнив'я в петрівських культурмійцях. Так, чого доброго, воно закінчиться разом із жнивми. А це величезно не бажано.

В. ГОНЧАРЕНКО,
спіккор «Молодого комуніста»
Петрівський район.

У ЗНАМ'ЯНЦІ пройшли дні науки і техніки. Розпочалися вони в клубі залізничників імені В. І. Леніна, де перед трудящими міста виступив секретар первинної організації товариства «Знання» О. Н. Зубицький. Наукові співробітники Московського політехнічного інституту прочитали лекції, розповіли про новини науки та техніки. Тут же знам'янки оглянули експонати пересувного му-

ДНІ НАУКИ І ТЕХНІКИ

зею, ознайомлення з якими дає наукове уявлення про прогрес в радіоелектроніці, телебаченні. Лектори, члени республіканського товариства «Знання» Б. І. Кратов, І. Л. Екімов, Л. М. Межеркова виступили також перед робітниками докмотивного та вагонного депо.

М. АЗОВЧЕНКО.

Новини

З КОЖНИМ днем кращає райцентр Онуфрївка. Поряд з кам'яними будинками жингелів виростають нові сучасні громадські будівлі. Так, нещодавно вулицю імені 50-річчя Жовтня прикрасив двоповерховий красень-універмаг.

З відкриттям магазину у відділі (а їх дев'ять) надходять білльє товари. Особливо бага-

НОВИЙ УНІВЕРМАГ

то відвідувачів у відділах го-тового одягу, галантереї, взуття, трикотажу. Не забули тут і про тих, хто захоче створити нову сім'ю. До їх послуг — салон молодожонів.

М. ЛИТВИНЕНКО.

Новини

В ЧОРА з Олександрівки в двотижневу науково-краєзнавчу експедицію по річці Тясмин вирушила група членів кировоградської та черкаської організацій Українського товариства по охороні пам'яток історії та культури. Мета експедиції — вивчення нового туристського маршруту та збір матеріалів для написання Історико-краєзнавчого нарис-путівника «По Тясмину». Під час експедиції її учасники зустрілися з краєзнавцями, авторськими колективами «Історії міст

ПО ТЯСМИНУ

і сіл УРСР», виступлять з лекціями на Історико-краєзнавчу тематику перед трудящими Кировоградщини та Черкащини, оглянуть пам'ятні місця, музеї, пам'ятники історії та культури.

В експедиції Кіровоградщини представляють письменник М. К. Смоленчук та краєзнавець В. А. Проценко.

В. МАРИЧЕВА.

Новини

ІЗ РОКУ в рік збільшується випуск транзисторних радіоприймачів на заводі ВЕФ імені В. І. Леніна в Ризі. В минулому році вєфонді подвоїли випуск приймачів, а в цьому році виробництво їх віросло ще на 120 тисяч штук.

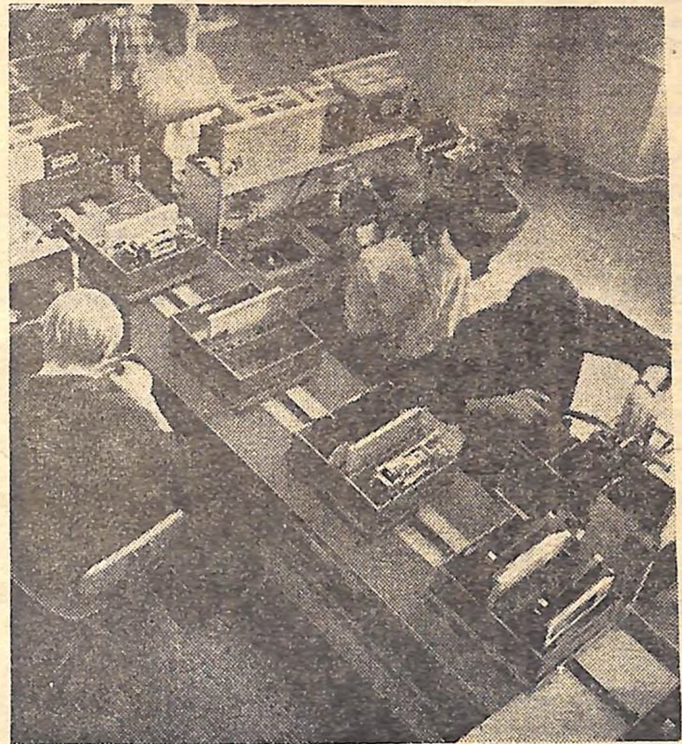
Нещодавно освоєні нові радіоприймачі «ВЕФ-201» і «ВЕФ-204». Вони відрізняються стабільністю прийому, високою чинливістю і

6 «ВЕФ-201» І «ВЕФ-204»

чутливістю, хорошими експлуатаційними якостями і чудовим зовнішнім виглядом.

На знімку: в цеху радіовиробництва заводу ВЕФ.

Фото В. УЛАСЕВИЧА. АПН.

МАРКС і Енгельс у своїх працях дали наукове пояснення суті релігії, її класових коренів і реакційної ролі в суспільстві. Вони довели, що релігія існувала не завжди, вона виникла на певному історичному ступені розвитку суспільства і неминуче відіме після того, як зникнуть джерела, що живлять її, тобто експлуататорські класи.

Основоположники марксизму розробили основні принципи пролетарського атеїзму, показавши обмеженість буржуазного атеїзму, і визначили основні умови і напрямки атеїстичного виховання по подоланню релігійних поглядів і забобів.

В. І. Ленін продовжив їх роботу. В своїх працях «Соціалізм і релігія», «Про ставлення робітничої партії до релігії», «Про значення воєнного матеріалізму» та інших Володимир Ілліч не лише поглибив і розширив вчення про соціальні корені релігії, її протилежність науковим знанням і практичній діяльності людини, її ворожість інтересам трудящих, справі Комуністичної партії, але й чітко визначив основний напрям і зміст постановки атеїстичного виховання трудящих.

Опираючись на наукове вчення діалектичного історичного матеріалізму, В. І. Ленін підкреслював, що основною атеїстичною роботою служило глибоке розуміння того, що релігійний світогляд є прямо протилежний комуністичному, що це не науковий, ідеалістичний світогляд, який заважає соціальному прогресу, відвертає увагу трудящих від боротьби за щасливе життя на землі. Релігійна ідеологія — один з видів буржуазної ідеології. Ось чому атеїстична робота серед трудящих включає необхідність неперемінної боротьби з буржуазною ідеологією, з усіма видами ідеалістичної філософії, викрита її нерозривного зв'язку з панівним класом, з релігією. Ленін писав, що Комуністична партія «...є союз свідомих, передових борців за визволення робітничого класу. Такий союз не може і не повинен байдуже ставитися до невідомості, темряви або марксовщини в вигляді релігійних вірувань» (т. X, стор. 85).

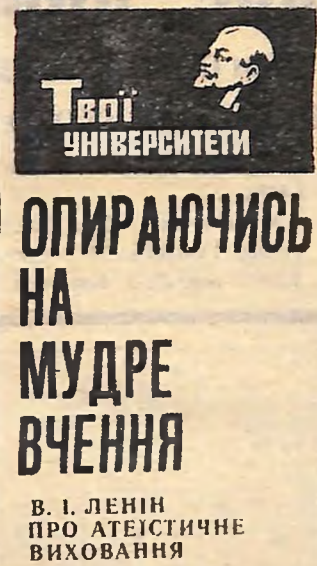
Ці ленінські вказівки мають виключно актуальне значення в сучасних умовах, коли імперіалістичні кола посилюють ідеологічні диверсії проти Радянського Союзу, проти країн соціалістичного табору. Викриття зв'язку Іх ідеології з релігією — наше першочергове завдання.

Науково-атеїстичне виховання має своєю метою формування в кожній людині матеріалістичний світогляд. Тільки переконаний матеріаліст може бути до кінця вірний комуністичним ідеалам, свідомим і активним будівником нового життя, послідовним воєнником атеїзмом — бійцем проти релігійних забобів і передсудів. «Марксист, — учить В. І. Ленін, — повинен бути матеріалістом, тобто ворогом релігії; але матеріалістом діалектичним, тобто таким, який ставить справу боротьби з релігією не абстрактно, а конкретно, на ґрунт класової боротьби, що йде на ділі і виховує маси якнайбільше і якнайкраще» (т. XV, стор. 359).

Виходить, що в боротьбі за чистоту свідомості людини, в процесі атеїстичного виховання необхідно

переконувати її правдою нашого життя, розкривати перед нею комуністичні моральні принципи і моральну відповідальність перед суспільством. Надзвичайно важливо, щоб головним змістом цієї роботи був показ нафосу героїчної діяльності радянських людей, показ самовідданої праці в усіх галузях народного господарства. Ніщо не може змістити в боротьбі з антинауковою і антигуманною релігійною ідеологією реальної радянської дійсності, самого життя, яке завжди було найкращим атеїстичним пропагандистом і агітатором.

В АТЕІСТИЧНОМУ вихованні трудящих важливе значення мають настанови В. І. Леніна про використання в боротьбі проти релігійних забобів усіх

досягнень сучасної науки і техніки, відкриттів у галузі природознавства. Науковими досягненнями і практикою комуністичного будівництва слід з'ясувати неспроможність релігійного вчення щодо будови Всесвіту, виникнення людини і її психіки, її життєдіяльності, природні закономірності народження і смерті тощо.

В наш час, час великих відкриттів і звершень, коли люди на відірвалися, нарешті, від Землі і зробили перші кроки у зоряній далі, заглибилися у таємниці атомів і мікросвіту, розкрили ширше і глибше надра землі та глибини океану — актуальними і цінними є слова Володимира Ілліча про те, що новіші досягнення сучасної науки особливо яскраво демонструють всю велич і могутність людського розуму і служать викриттю релігійних казок про бога-творця.

Треба вдумливо, на конкретних прикладах, науково показувати несумісність релігійних вигадок і міфів з інтересами радянських людей. «...Треба вміти боротися з релігією, — говорив В. І. Ленін, — а для цього треба матеріалістично пояснити джерело віри і релігії у мас». (т. XV, стор. 357).

НАГОЛОШУЮЧИ на розгортанні науково-атеїстичного виховання всіх трудящих, Володимир Ілліч підкреслював, що і в період перемоги диктатури пролетаріату релігійні забобони самі по собі не віді-муть. З ними треба боротися.

Але ця боротьба повинна бути чисто ідейною і тільки ідейною. Тільки шляхом терпеливого роз'яснення і протиставлення наукових даних ідеалістичним вигадкам, шляхом переконання можна досягти належного успіху у цій відповідальній справі. Релігійні погляди заборони-ти адміністративними заходами неможливо. Тим більше тут не можуть мати місця залякування, глузування, чи навіть проста образа почуттів віруючих.

«Боротися з релігійними забобами, — учив В. І. Ленін, — треба надзвичайно обережно: багато шкоди завдають ті, хто вносить у цю боротьбу образи релігійного почуття. Треба боротися шляхом пропаганди, шляхом освіти. Вносячи гостроту в боротьбу, ми можемо озлобити масу; така боротьба зміцнює поділ за принципом релігії, а наша сила в єднанні!» (т. XXVIII, стор. 158).

Ці важливі настанови Володимира Ілліча пронизують всю науково-атеїстичну роботу в сучасний момент. Вони складають основу ідеологічної роботи нашої партії, нашої держави і знайшли своє втілення в новій Програмі КПРС, в якій записано: «Партія використовує засоби ідейного впливу на виховання людей в дусі науково-матеріалістичного світо-розуміння, для подолання релігійних забобів, не допускаючи ображення почуттів віруючих».

Науково-атеїстичне виховання трудящих вимагає надзвичайно вдумливого, вдумливого і диференційованого підходу як по змісту, так і по формі. Саме це мав на увазі В. І. Ленін, коли ставив питання про конкретний підхід до різних груп віруючих як за віком, так і за кваліфікацією, положенням. Тим більше, що атеїстичне виховання вимагає терпеливості в роботі, науковості в доведеннях, інколи багаторазових повторень і врахування індивідуальних особливостей віруючих.

«...Масам необхідно дати найрізноманітніший матеріал з найрізніших галузей життя, підійти до них і так і так для того, щоб їх зацікавити, пробудити їх від релігійного сну, розвинути їх з найрізніших сторін, найрізнішими способами і т. п.» (т. XXXIII, стор. 195).

ЛЕНІНСЬКІ настанови щодо завдань науково-атеїстичного виховання мають особли-во важливе значення в сучасних умовах, коли наша країна вступила в період розгорнутого будівництва комуністичного суспільства. Справа йде про те, що нам треба формувати не просто людину, вільну від забобів, а воєнничого атеїста, активного борця з різними марновірствами і передсудами. А тому атеїстичне виховання, як складова частина комуністичного виховання є важливою ділянкою ідеологічного фронту, яка формує радянських людей здатних до подолання всіляких труднощів у боротьбі за процвітання нашої Вітчизни, переконаними у правоті великих ідей комунізму, нашої суспільної справи, а це в свою чергу зміцнює віру в свої власні сили і можливості.

І в цьому почесному і відповідальному завданні нам освітлює шлях безсмертне, вічно живе вчення Володимира Ілліча Леніна про атеїстичне виховання трудящих.

П. РЯБОЙ.

ПРИЧИНОЮ появи цієї статті стала випадково почута телефонна розмова в райкомі комсомолу.

— «Комсомольський фонд економії»? — перепитав когось другий секретар. — Так...

«... На цукрокомбінаті...»

Далі він телефонував, називаючи прізвища, цифри й факти. Мене ж, перш за все, вразила дійсно комсомольська оперативність молодих цукровиків. Ніби що вчора ми вступили у виступи делегатів на XVI з'їзді ВЛКСМ — і ось його рішення вже стають практикою життя комсомольської організації, звичайними, але не легкими буднями.

Того ж дня я побувала на Ульяновському цукровому заводі. В цехах і на ділянках, в тісноті кабінетів довелося розмовляти з багатьма робітниками, майстрами, комсомольськими ватажками. Та про що б не говорили, обов'язково згадають чи то про заощаджені години, чи то про зекономлену електроенергію, паливо. Часто оперують поняттями: «збереження», «поенадлановий прибуток», «економія»...

Коли ж звернулася до групкомсорга цеху контролюю-вимірювальних приладів Альберта Філіпчука із запитанням, в чому виражається їх економія, він хитрувато відповів запитанням на запитання: — Якщо на ремонт всіх приладів дається чотири місяці, а цех щомісяця вико-

КОМСОМЛЬСЬКИЙ ФОНД ЕКОНОМІЇ

НАУКА ВИПЕРЕДЖАТИ ЧАС

нує план на 130—150 процентів, то скільки збережеться робочих днів?

Озброївшись олівцями, пригадали всі разом арифметику. Підсумок склав п'ятнадцять днів — півмісяця. А це значить, що раніше строку електро-і сокоочисна апаратура буде встановлена в цехах заводу. І як в ланцюговій реакції, економія комсомольців-ремонтників стане початком безперервної роботи всього підприємства в сезон цукроваріння, початком нових заощаджених змін.

— Вирішили по-науковому організувати свій робочий день, — пояснює Альберт.

І вчинили ремонтники складати зекономлені години в години, змагалися в робітничій кмітливості, здобували вищі розряди. Якщо два роки тому в цеху працювало 25 чоловік, то зараз — 16. Лише в минулому році підвищили кваліфікацію десять робітників. У серпні всім комсомольцям відстояватимуть право мати вищий розряд. Це дасть можливість ще чотирьох робітників перевести в інші цехи.

Коли ремонтники обговорювали Лист ЦК КПРС, Ради Міністрів СРСР, ВЦРПС і ЦК ВЛКСМ про бережливості і економію, вирішили крокувати твердо, по-робітничому. «Від слюсаря-розрядника — до слюсаря-універсала». І хоч Альберт Філіпчук має найвищий шостий розряд, Петро Гладик — четвертий, Микола Климчук, Петро Бурдінний, Олександр Івахнюк — третій, не завадило їм разом відвідувати заняття техніччання. На них слухачі не лише поглиблювали свої знання із спеціальності. Час від часу їм читали лекції на виробничій та економічній темі. Серед них називають: «Розвиток В. І. Леніна про проблему економічної політики», «Рішення грудневого Пленуму (1969 р.) ЦК КПРС», «Підвищення рентабельності виробництва на комбінаті» та інші. Серйозне ставлення до техніччання, як бачимо, вже дало результати: заняття закінчаються до пер-

шого вересня, а всім слухачів уже подано заяву на підвищення розрядів.

Наука випереджати час — під силу молодим. І з нею комсомольці та молоді цеху контролюю-вимірювальних приладів переходять на «ти».

Зараз комітет комсомолу цукрокомбінату на чолі з секретарем Володимиром Свинарчуком вирішує останні організаційні питання щодо нового фонду. І гут хочеться наголосити: «комсомольський фонд економії» створюється, як кажуть, не на голому місці.

При обробці бурякових коренеплодів довгий час багато хвостиків йшло у відходи. «Не по-господарськи!» — говорили не раз на зборах і приймали відповідні рішення. А центнери каторійних продуктів для тваринництва безповоротно втрачались. Так було, доки за цю справу не взялася комсомольсько-молодіжна бригада слюсарів, очолювана І. Д. Путником. В минулому році встановили хвостиковловлювальну машину. І чи то від того, що монтаж подібний проводили вперше, чи, можливо, в чомусь прорахувалися її конструктори, але тільки процентів хвостиків вловлювала нова машина. Решта йшла у відходи. Тоді члени бригади, комсомольці Володимир

НАШІ ПРОФЕСІЇ

СИН
ПРАЦЮЄ
НА
ЗАВОДІ

Володимир Юхимович Пархоменко гнівався на сина. Мовляв, єдиний хлопець в сім'ї, мав надію, зміною стане в полі, а він...

Віктор посміхався: — Всього робітничий клас з селян вийшов, батьку.

На Долинський цукровий завод Віктор Пархоменко прийшов після армії.

— Токкар за спеціальністю, — сказав у відділі кадрів. — І в армії доводилося цим займатися. Його направили у механічний майстерню. За розміром і за кількістю обладнання Віктор відразу зрозумів, що це справжній механічний цех, і той холодок, що народився, одразу розтанув. Хотілося хлопцеві мати справу з справжнім обладнанням, щоб було над чим подумати, щось вдосконалити. Бо ще в училищі вивчився, що кожен верстат має більші можливості, ніж про це інколи гадають.

Віктор дійсно любить техніку. В перші дні приглядався, а потім до начальника майстерні:

— Тонни металу йдуть у брукх!

— Ти бач, а я й не помічав. Веди, хлопче, показуй.

Віктор показав на токарний верстат, що мав шліфувати ролики до жомопреса. Ролики — так лише називають їх. Насправді — це масивні моноліти, вагою в кілька десятків кілограмів.

— А ми викидаємо їх!

— То що ж поробиш?

— А я придумав...

І молодий Пархоменко показав креслення пристрою для зовнішнього шліфування роликів. Пристрій цей встановлюється на звичайному токарному верстаті.

— Світла голова, — похвалив начальник, Віктор розповів, що жомопрес вже два роки працює на одних і тих же роликах. Цим самим зекономлено десятки тонн металу.

— Ну, що ти ще там придумав? — зустрів сина, що разом зі своєю донькою Вітою прийшов у Березівку, Володимир Юхимович.

— Е, батьку, була б голова, а думати можна, — віджартувався син.

А потім уже серйозно:

— Розумієш, придумав. І, здається, непогану річ. — Економиться близько сорока процентів металу.

«Річ» ця називається різцем спеціальної конфігурації, унікальним різцем.

Про метал робітник Віктор Пархоменко говорить так же захоплено, як і його батько-хлібороб про хліб. Але вони відмінно розуміють один одного. На рахунок сина вже чимало винаходів. Це і пристосування для токарної обробки корпусів насоса для перекачки рідини, і принципово нова конструкція буркопаса і багато інших.

На заводі Віктора Пархоменка знають не лише як кращого молодого механізатора. Секретар комсомольської організації Володимир Єременко відкомендував Віктора при зустрічі:

— Наш активіст, заступник секретаря

комсомольської організації відділу головного механіка.

За кілька років, що молодий токар живе в селищі Молодіжному, його визнають, полюбляють і шанують. Поважають за гарну працю, за безкорисливу допомогу товаришам, за колективізм.

Якось юнаки і дівчата Молодіжного вирішили добувати Будинку культури. Віктор відгукнувся одним з перших, не пропустив жодного суботника. Дехто дивувався: звідки цей хлопець знає ледь не всі професії будівельника. А дивуватися не було чому: мав Віктор велике бажання, щоб його товариші в ювілейному році могли відпочивати в новому Будинку культури. І працював на совість, запалюючи своїм прикладом інших.

Ювілейний рік став для молодого робітника особливо знаменним: комуністи цукрозаводу прийняли його до своїх лав.

— Сумлінний, роботящий хлопець, — так характеризує молодого комуніста секретар партійної організації заводу Василь Антонович Власенко.

Це дійсно так. До Всесоюзного з'їзду комсомолу Віктор зобов'язався дати заводу цінний винахід, над яким уже давно працює. І дав. Бо живе творчо, бо завод став рідним для нього домом.

В. ШАРІЙ.

Долинський район.

У ОРОША людина... Не герой, не винахідник, не геній, а просто хороша людина. Хто вона, кого ми так називаємо?

Переселяємось у нову квартиру. Стіни, підлога, вікна виблискують чистотою. Все зроблено красиво, добротно, зі смаком. І хоч не знаємо, хто доклав тут рук і хисту, але говоримо: «Хороша людина тут працювала». Заходимо до магазину, а з-за прилавка нам спе посмішка, хай навіть не посмішка, а просто уважні очі вичікують наше бажання. А потім — швидкі і вправні руки, покупка загорнена акуратно, подана ввічливо. І ми знову думаємо: «Хороша людина».

Хороша
людина

Огляд листів

Листою лікарні В. К. Холяк. Ми б і не бралися, бо пацієнт перебував у міській лікарні № 4. Але знайшов час не лише для операції, а й для того, щоб особисто наглядати за хворим за рахунок власного часу, а потім ще довго телефонував, цікавивсясь здоров'ям пацієнта.

«Я потім відшукав Валентина Костянтиновича, щоб від ширшого серця подякувати за ту велику справу, що він робив для людей, — продовжує І. Д. Агапов. — Втрутаючи життя людини — справу, дійсно, велику і благородну. Тут ми повинні згадувати і Іваном Дмитровичем Агаповим. Але чи менш важлива справа підкажується про здоров'я людини. Її настрій? Тут, мабуть, важливо не лише виконувати свій обов'язок, як цього вимагає «служба». Тут, перш за все, потрібна чуйність, повага до людини, навіть незнайомої, вміння так виконати свій обов'язок, щоб це було приємно для огорнутого».

«Щороку відкривається літнє кафе «Хвилянка» ресторану «Кіровоград». Гостинно зустрічає відвідувачів обслуговуючий персонал — офіціантка Віра Якубович та продавець Людмила Горобченко, — пише нам тесляр з ресторану «Кіровоград» Іван Чебанов. — Люди відзначають, що вони потрапляють в чисту, зашиту обстановку, де господарі гостинні, не страши смачні і асортимент їх ширший».

Хороша людина. З будь-якою професією, за будь-яких обставин можна задіяти її. Ми йдемо тротуаром, а через вулицю юнак переводить бабусю. Ми відразу подумали: «Видно, хороша людина цей хлопець». І певні, що він не згине нам настрій в парку чи на пляжі, не підведе у скрутну хвилину.

Що ж включає в себе поняття «хорошої людини»? Чи повинна вона бути лише приємною для оточуючих, робити людям добро і обминати, не бачити зла. Життя дає нам чимало прикладів, коли зовнішню бездариною культурні люди виявлялись боягузами, невіданнями, або просто міщанами, коли вони намагалися не помічати поганого навколо себе. Чи вірно це? Вітаємо, але Люда Петренко з Олександрії.

«Тоті А. — простий хлопець-робітник, — пише вона. (на жаль, не називає прізвища, а варто було б). Коли він почув крик моєї подруги (на нас напали хулігани), не роздумуючи, кинувся на допомогу. Тоті одержав травму, але нас рятував. Він — людина хороша».

Так, мабуть, не та хороша людина, яка вміє бути лише приємною для нас, а та, яка відає частину свого здоров'я і часу для іншого, яка і посаду вміє зробити тактовно, і без зайвого сорому вкаже на помилку.

Кривий, Леонід Штефан, порадились з бригадиром, вирішили вдосконалити наступні обладнання своїми силами. За раз вже випробовують його. Результатів таких тут і не сподівались — 80 процентів хвостиків тепер повертається в переробку на корми.

А ось електрики ТЕЦ комбінату. Подумали, зварювальник забув відключити апарат і пішов на обід або хтось посміхнувся додому, зазирнувши вимкненим рубильником... Ніби й неповажно, а наслідки — перевитрата електроенергії по всьому комбінату.

— Дрібниці бувають лише в поганого господаря, — так зрозуміли паші електрики Лист про бережливість та економію, — говорять черговий електрик ТЕЦ комсомолів Василь Афанасьєв.

Встановили суворий контроль за витратою кожної кіловат-години. Роз'яснює значення економії електрики на своїх ділянках черговий електрик Олександр Білов, не проходить мимо порушень раціонального П. Анкєрстания Володимир Кіба і Василь Афанасьєв. Зведення за другий квартал по ТЕЦ повідомляють: за планом витрата електроенергії повинна становити 385,6 тисяч кіловат-годин, фактично витрачено 385,6 тисяч кіловат-годин. Така економія робить честь колективу електриків.

Идучи від цеху до цеху, з бригади в бригаду, все настійливо напрошується дуже простий висновок: молоді тут вміє добре працювати і не гірше рахувати зроблене. На одному з агітаційних стендів привертає увагу напис: «Рациональне використання пари дасть економію в

1200 центнерів умовного палива!» Пізніше, розмовляючи з головним механіком цукрозаводу Борисом Павловичем Мищуком, зрозуміло, що цифра ця не для парадності. Виборювати її почала з упорядкування теплової системи заводу бригада слюсарів Д. Я. Балана. Уже в червні додатково встановили три підігрівачі для соку, які використовують тепло конденційних установок, що раніше летіло в повітря. В числі кращих виробничників з цієї бригади головний механік назвав молодого комуніста Сергія Кулика та комсомольця Олександра Півня.

Мало дня, щоб обійти всі цехи, ділянки заводу. Ще більше часу треба для знайомства з його людьми, їх виробничими справами. І все ж годинні, проведені тут, почути й побачене дають право сказати: молоді Ульяновського цукрового заводу вміє хазяйнувати. Сьогодні зекономлені комсомольські кіловат-години електроенергії, центнери умовного палива, робочі зміни ще не переведені в карбованці. Це вже справа економістів підприємства. Головне — тут є вже перший внесок до «Комсомольського фонду економії».

О. БАСЕНКО,
спецкор «Молодого комунара».

с. Ульяновка.

ФОТОІНФОРМАЦІЯ

На будівництві греблі на каналі Іртиш — Караганда.

Фото Ю. КУДИНА.
Апп.

Виступ ансамблю танцю «Колос» Кіровоградського заводу «Червона зірка». Підзначають високою виконавчою майстерністю.

Фото В. КОВПАКА.

ДО НЕДАВНЬОГО часу проблема виховання «важких» дітей серйозно хвилювала громадськість селища Завалля Гайворонського району.

За пропозицією діляничного інспектора райвідділу внутрішніх справ молодшого лейтенанта міліції П. А. Чабанюка та районної комісії у справах неповнолітніх виконком селищної Ради депутатів трудящих своїм рішенням в 1967 році утворив дитячу кімнату на громадських засадах при Палаці культури графіткомбінату.

При кімнаті створено раду громадськості з числа кращих виробничників, пенсіонерів, вчителів, вихователів не за спеціальністю, а за покликом душі.

До складу ради ввійшли: голова заводу графіткомбінату О. П. Евдокименко, організатор позакласної роботи середньої школи М. І. Попова, токар графіткомбінату В. Г. Зульцке, зав. дитячим сектором Палацу культури Т. І. Кушнір, секретар комсомольської організації графіткомбінату З. П. Кошляк та діляничний уповноважений РВВС П. А. Чабанюк та інші.

Створення дитячої кімнати на громадських засадах, дає змогу залучити всіх важковоюваних дітей селища до суспільно корисної праці та до занять у різних гуртках.

Дитяча кімната свою роботу планує щомісячно, невеличкі підлітки, схильні до правопорушень, сім'ї, що негативно впливають на поведінку своїх дітей, а також проводять профілактичні заходи по попередженню антигромадських вчинків з боку «важких» дітей.

Важливою ділянкою в діяльності громадської організації є індивідуальна робота з підлітками. До багатьох з них закріплено громадські вихователі, організовано персональне шефство, яке здійснюють

кращі виробничники, керівники підприємств, начальники цехів, пенсіонери. Серед них: І. І. Гумєнний, М. І. Третяк, А. І. Сафронюк, Е. В. Бельський та багато інших.

Немало дітей, які раніше вважалися «важкими» зараз гідно себе ведуть. Серед так званих «неблагополучних»

ПРОБЛЕМА
„ВАЖКИХ“

сімей також небагато. Ціленаправлена профілактична робота. Неабияку допомогу в роботі дитячої кімнати з підлітками надає дитячий сектор Палацу культури селища Завалля, який керує здібний керівник, душа дитячого колективу Ніна Андронівна Кожуховська.

Прикладом цього може послужити робота духового оркестру, в якому беруть участь хлопчики 3 — 8 класів. Всі вони в ті чи інші міри доносили правопорушення. Заняття в духовому оркестрі добре вплинуло на їх поведінку.

Позитивним фактором в поліпшенні виховання дітей є те й те, що в роботі в дитячій кімнаті беруть участь не тільки вчителі і вихователі, а й кращі представники громадськості.

Так, робітник відділу послуг Завалляського графіткомбінату Л. Я. Зульцке керує гуртком «Вмілі руки»,

шофер автогаража В. М. Мальований — гуртком юних художників, О. Т. Черненко — юними скульпторами.

Любов до вирощування кімнатних квіток привнесло дитячий телефоніст, депутат селищної Ради П. Г. Камєнєва, керівництво танцювальним гуртком взяла на себе солістка хореографічного ансамблю, член комітету комсомолу З. Кошляк.

При дитячій кімнаті працюють також гуртки: драматичний, ляльковий, художнього слова, конструкторський, кіномеханік — всього 18, в роботі яких беруть участь близько 100 дітей.

Велику допомогу надає голова селищної Ради М. І. Путенко, інспектор районної дитячої кімнати міліції Р. В. Ткачук, дирекція школи.

Значно активізувалась робота загонів «Юних державців», якими керує Д. М. Андрушко — майор запасу.

Цікаво організована робота з дітьми в позаучбовий час дає змогу звести кількість правопорушень в Заваллі налівець. Цього року підлітками не скоєно жодного кримінального злочину.

Робота, яка проводиться дитячою кімнатною в селищі Завалля з неповнолітніми, об'єднує їх, захоплює цікавими справами, дозволяє їм стати на правильний шлях життя.

Проблема «важких» дітей може бути вирішена. Для цього необхідно лише об'єднати зусилля органів внутрішніх справ, школи, сім'ї та громадськості, спрямувати їх в одне русло.

В. ЯНИШЕВСЬКИЙ,
інспектор у справах неповнолітніх ВКР
УВС Кіровоградської області, старший лейтенант міліції.

Спорт

ФУТБОЛ

ЗНОВУ — ЗРИВ

Приємно було відзначити, що футболісти кіровоградської «Зірки» перед проміжним фінішем між першим і другим колом розігралися. Вони успішно провели три передостанні тури, в яких набрали максимум шість очок, забивши у ворота суперників майже стільки м'ячів, скільки за попередніх чотирнадцять, а в своїй пропусили лише один (у попередніх чотирнадцяти — 18).

І ось — знову поразка. Вона тим прикріша, що її завдали дебютанти другої групи класу «А» спартаківці із Сум, які до звітного матчу займали двадцяте місце в турнірній таблиці зони.

Гра в Сумах склалася так. У першому таймі господарі поля відкрили рахунок. Кіровоградці провели три заміни: на 25-й хвилині замість травмованого Бориса Петрова вийшов Віктор Сучков. Після перерви тренери поставили в лінію нападу Юхима Сприкута і Віктора Ступака замість Олексія Кацаміна і Віктора Квасова, які нічим хорошим не винесли себе.

Напад заграв краще, а захист, як і раніше, допускав помилки. Одна з цих помилок і привела до другого гола. Новий воротар Валерій Макаров, який перейшов у «Зірку» із сімферопольської «Таврії», нічого не міг вдіяти.

В ПЕРШІЙ ДЕСЯТЦІ

В місті Одесі в піонерському таборі «Промінь» фінішувала четверта республіканська першість піонерських дружин «Чудо-шашки». В фінальних змаганнях брала участь і команда шашкістів Кіровоградщини, яка виборола десяте місце. В особистому залку успішно виступили учні Кіровоградської СШ № 24 Сергій Маленко та Володимир Амосов, а активі яких 5 — 6 місця. Учениця Кіровоградської СШ № 5 Тетяна Ногвинова зайняла восьме місце.

В. НЕЧИПОРЕНКО,
інструктор фізкультури та спорту
при облпрофраді.

ЗМАГАЮТЬСЯ ПІОНЕРИ

В розпалі піонерське літо — пора туристських подорожей та походів, цікавих ігор, військово-спортивних змагань.

Відбулися такі ігри і в піонерів кіровоградського табору комсомольського та піонерського активу. В «бою» піонери першого, другого та третього загонів показали неабияку

активність та спритність. Вони довели, що вміють влучно кидати гранату, швидко долати «висоту», допомогати «спораненому», «штурмувати» укріплення «ворогів», влучно стріляти.

Перемогли у грі піонери першого загону.

Фото Ю. ЛІВАШНИКОВА.

ВІДМІННИКИ — КРАЩІ СПОРТСМЕНИ

В Кіровоградському МПТУ № 4 відбулося військово-спортивне свято, присвячене закінченню навчального року. Про підсумки роботи за рік учнів повідомив тимчасово виконуючий обов'язки директора А. Н. Прокопов. Він відзначив, що за найкращі показники в змаганнях між групами відмічено групи майстрів виробничого навчання В. Білоусова, В. Воскобоєва, П. Журавльова. Учні, які склали екзамени з початкової військової підготовки на «відмінно», вручені грамоти. Серед відзначених — Микола Непокрипний, Рая Насинайко, Валіа Досужа та ще 75 учнів.

Після цього відбулися спортивні змагання, в яких взяли участь команди двадцяти груп. Серед стрільців з малокаліберної гвинтівки перемогли Сергій Чернуха, Валентин Чубський, Валерій Заграчичний. На стомостівній найкращий час показали Микола Шевченко, Василь Полко, Олександр Слюсаренко, а в естафеті 4х400 метрів переможцями стали спортсмени групи майстра Г. Негованого — П. Максимов, Л. Чернопіс, І. Телак, О. Чернявський.

П. ШТАНДЕНКО,
інспектор початкової військової підготовки обласного управління профтехосвіти.

ЧЕМПІОНИ — АВТОГОНЩИКИ ДОНЕЦЬКА

В Гайвороні закінчилися V республіканські змагання школярів України з автомобільного спорту (картинг).

Поядники почалися з проведення конкурсу на кращу конструкцію мікроавтомобіля. З 17 представлених машин кращими визначили картини Василя Бурнуса з Чернігова, харків'янина Юрія Пархоменка та представника Кіровоградської обласної станції юних техніків Сергія Чорномора.

В програмі змагань другого дня — фігурне водіння картингів. Тут перемогу одержали В. Бурнус — в класі машин 50 куб. см та спортсмен з Донецька Юрій Лапін — в класі машин 125 куб. см.

Чемпіонами України з шосейно-кільцевих гонок стали харків'янин Ігор Азарченко (50 куб. см) та чернівецький автогонщик Анатолій Феденко (125 куб. см).

Перемогу в командному залку одержали спортсмени Донецька, Чернігова та Києва. Кіровоградські автогонщики на дванадцятому місці.

В. МАШУК,
головний суддя змагань.

ПОКАЗУЄ КІРОВОГРАД

ЧЕТВЕР, 16 ЛІПНЯ. ПЕРША ПРОГРАМА. 10.05 — Новини. (М). 10.15 — Для школярів. «Вартіє природи». (М). 10.25 — «Самовити». (Сімферополь). 10.55 — Колірове телебачення. «Весілля в Малинівці». Музична кінокомедія.

(М). 12.30 — «Воскресіння в понеділок». Телефільм. (К). 13.15 — Творчий портрет О. Кри- си. (К). 16.35 — Програма передачі. (Кіровоград). 16.40 — «Чернігівчанка». Телефільм. (Кіровоград). 17.10 — Художній фільм «Ні і да». (Кіровоград). 18.20 — «Світ соціалізму». (М). 18.40 — Виступ лауреата IV Міжнародного конкурсу ім. Чайковського Джона Лілла. (Перший відділ. У запису). (К). 19.25 — «Письменник, трибун, борець». (Донецьк). 90-річчя з дня народження С. Капюка. (Чернівці). 19.45 —

«Наш сучасник». (Одеса). 20.15 — За вашими листами. (Глядачі про «Діалог»). (К). 20.30 — Програма «Час». (М). 21.00 — Українське кольорове телебачення. «Майстри мистецтва». (П. Майборода). (К). 21.45 — Міжнародне життя. (К). 22.15 — Виступ лауреата IV Міжнародного конкурсу ім. Чайковського Джона Лілла. (Другий відділ. У запису). (К). 23.00 — Телевізії. (К). ДРУГА ПРОГРАМА. 17.10 — «Сільські зустрічі». (Донецьк). 17.40 — Телевізії. (К). 18.05 — Концерт. (М).

Редактор В. ПОГРІБНИЙ.

Професійно-технічне училище при Кіровоградському об'єднанні «Укрголов'ясо»

оголошує
прийом учнів

на 1970—1971
навчальний рік.

Училище готує робітників для м'ясної промисловості. Строк навчання один рік.

Прийом заяв до 15 серпня. Початок навчання 1 вересня.

Училище приймає юнаків і дівчат від 17 років і старше, з освітою за 8—10 класів.

Учні забезпечуються стипендією в розмірі 18 карбованців (та 3 карбованці квартирини), триразовим безплатним харчуванням, спецодягом і форменим одягом.

При училищі є вечірня середня школа.

Гуртожитком училище не забезпечує, а розміщує учнів на приватних квартирах.

Вступники повинні подати заяву на ім'я директора, автобіографію, документи про освіту та народження, довідку про стан здоров'я, три фотокартки (3x4 см), довідку з місця проживання.

Адреса училища: м. Кіровоград, Обознівське шосе, м'ясокомбінат.

ДИРЕКЦІЯ.

Кіровоградський інститут сільськогосподарського машинобудування
ВПЕРШЕ ПРОВОДИТЬ ПРИЙОМ СТУДЕНТІВ НА ТАКІ СПЕЦІАЛЬНОСТІ ДЕННОГО НАВЧАННЯ:
БУДІВЕЛЬНІ ТА ШЛЯХОВІ МАШИНИ І УСТАТКУВАННЯ;
ЕЛЕКТРОПОСТАЧАННЯ ПРОМИСЛОВИХ ПІДПРИЄМСТВ І МІСТ.
РЕКТОРАТ.

КІРОВОГРАДСЬКЕ МІСЬКЕ ПРОФТЕХУЧИЛИЩЕ № 4
ПО ПІДГОТОВЦІ КВАЛІФІКОВАНИХ РОБІТНИКІВ З СЕРЕДНЬОЮ ОСВІТОЮ
ОГОЛОШУЄ НАБІР УЧНІВ

НА 1970 — 1971 НАВЧАЛЬНИЙ РІК
НА ТАКІ СПЕЦІАЛЬНОСТІ:

ФОРМУВАЛЬНИКИ МАШИННОЇ ФОРМОВКИ — приймаються юнаки віком 17,5 років з освітою 8—10 класів (строк навчання 1 рік);

СЛЮСАРІ МЕХАНОСКЛАДАЛЬНИХ РОБІТ — приймаються юнаки і дівчата віком 15 років з освітою 8—10 класів (строк навчання 1 рік);

ТОКАРІ — приймаються дівчата віком 15 років з освітою 8—10 класів (строк навчання 2 роки);

СЛЮСАРІ-САНТЕХНИКИ — приймаються юнаки віком 15 років з освітою 8—10 класів (строк навчання 2 роки);

ТОКАРІ — приймаються дівчата віком 15 років з освітою 8 класів (строк навчання 3 роки);

СЛЮСАРІ-РЕМОНТНИКИ — приймаються юнаки віком 15 років з освітою 8 класів (строк навчання 3 роки);

СЛЮСАРІ-ІНСТРУМЕНТАЛЬНИКИ по виготовленню і ремонту штампів, пристосувань і пресформ — приймаються юнаки віком 15 років з освітою 8 класів (строк навчання 3 роки).

Навчання в училищі безкоштовне. Всі учні забезпечуються триразовим харчуванням, обмундированням і спецодягом, а формувальникам надається обладнання гуртожитку. Крім цього, всі учні одержують 33 проценти від зарплати під час виробничої практики.

Після закінчення училища всім випускникам видається атестат про спеціальність, а учням з трирічним строком навчання ще й атестат зрілості. Ті, що закінчили училище з відзнакою, мають право поступити в Інститут поза конкурсом.

Початок занять 1 вересня 1970 року. Вступники в училище повинні подати наступні документи: заяву на ім'я директора, свідоцтво про освіту, характеристику із школи, свідоцтво про народження, а ті, що досягли 16 років, — паспорт, медичну довідку про стан здоров'я, довідку квартального комітету чи сільради з місця проживання, автобіографію, довідку про склад сім'ї з фотокарткою розміром 3x4 см.

Прийом документів проводиться щодня з 15 травня п. р., крім неділі, з 10 до 18 години.

Адреса училища: м. Кіровоград, вул. Жовтневої Революції № 20, Телефони № 2-36-73 та 2-37-50.

ДИРЕКЦІЯ

КИЇВСЬКЕ РІЧКОВЕ УЧИЛИЩЕ

оголошує прийом
курсантів

на перший курс денного
відділення

1970—1971 навчального року

(на базі неповносередньої
школи) на такі спеціальності:

СУДНОВОДІННЯ НА ВНУТРІШНІХ ВОДНИХ ШЛЯХАХ;
ЕКСПЛУАТАЦІЯ СУДНОВИХ
СИЛОВИХ УСТАНОВОК.

Училище є середнім спеціальним навчальним закладом. Курсанти денного відділення знаходяться на повному державному утриманні, забезпечуються гуртожитком, харчуванням, обмундированням та стипендією.

До училища приймаються особи чоловічої статі, яким на 1 квітня 1970 року минуло 15 років, та старшого віку — до 30 років.

Термін навчання в училищі від 3 років 7 місяців до 4 років.

Вступники складають екзамени з української або російської мови (за вибором вступника) — диктант то з математики — усно.

Прийом заяв і документів проводиться з 1 червня до 31 липня поштою або особисто.

Вступні екзамени з 1 по 20 серпня. Докладні відомості про умови прийому та навчання висилаються на запит.

Примітка: особи, у яких виявлено понижений вір, розладнання кольорового зору та ревматизм в активній фазі, не приймаються.

Адреса училища: Київ-71, вул. Фрунзе 9, приймальня комісія.

ІНГУЛЬСЬКЕ СІЛЬСЬКЕ ПРОФЕСІЙНО-ТЕХНІЧНЕ УЧИЛИЩЕ № 4

ОГОЛОШУЄ НАБІР УЧНІВ

НА 1970—1971 НАВЧАЛЬНИЙ РІК

на курси ТРАКТОРИСТІВ-МАШИНІСТІВ ШИРОКОГО ПРОФІЛЮ.

Строк навчання — 2 роки. Приймаються юнаки і дівчата віком 15 років і 6 місяців з освітою 8, 9, 10 класів.

На курсах трактористів III класу строк навчання 1 рік, на курсах трактористів — 6 місяців. Приймаються юнаки і дівчата віком 17 років.

При училищі організований консультпункт Устинівської заочної середньої школи, де учні можуть заочно навчатися у 8, 9, 10 і 11 класах загальноосвітньої школи.

Для вступу в училище необхідно додати такі документи: заяву на ім'я директора, направлення радгоспу чи колгоспу, свідоцтво про освіту, свідоцтво про народження чи паспорт, характеристику зі школи, довідку про стан здоров'я, довідку з місця проживання, довідку про склад сім'ї, 6 фотокартки розміром 3x4 см.

Прийняті в училище забезпечуються: стипендією в розмірі 10 карбованців на місяць, сімейні — 20 карбованців на місяць, спецодягом.

Документи приймаються щодня. Початок занять з 1 вересня 1970 року.

АДРЕСА УЧИЛИЩА: с. Інгульське Устинівського району, Кіровоградської області.

ДИРЕКЦІЯ.

ОЛЕКСАНДРІВСЬКА СЕРЕДНЯ ШКОЛА-ІНТЕРНАТ

для дітей хворих на ревматизм

проводить набір учнів на навчання і лікування

в 1970 — 71 навчальному році до 1—10 класів.

При вступі необхідно подати такі документи: курортно-санаторну картку або направлення рай(міськ)лікарні, заяву на ім'я директора школи-інтернату; свідоцтво про народження (оригінал); довідку з місця проживання; довідку про склад сім'ї з зазначенням віку і заняття членів сім'ї; довідку з місця роботи батьків чи опікунів про розмір зарплатної плати за серпень (батьки волонтерів пред'являють довідку про грошовий помісячний зарплаток за весь 1969 рік, батьки пенсіонерів — довідку з відділу соцзабезпечення про розмір одержуваної пенсії); медичну довідку про стан здоров'я (картку щеплень, аналіз на дифтерію, глісти, довідку про санидемоточення, довідку від дерматолога, окуліста, аутичного лікаря, довідку про загальний стан дитини, особову справу учня (документи про освіту).

Навчання ведеться українською мовою, з іноземних мов вивчаються німецька та російська.

Школа розташована в центрі селища Олександрівка і має зручне автобусне та залізничне сполучення з усіма містами і районами області.

Прийом документів щоденно з 8 до 16 години, крім неділі. За довідками звертатися в канцелярію школи-інтернату: селище Олександрівка, вул. Леніна, 89.

ДИРЕКЦІЯ.

Наша адреса і телефони

м. Кіровоград, вул. Луначарського, 36.
Телефони: відповідального секретаря — 2-45-35,
відділу військово-патріотичного виховання і спор-
ту — 2-45-35, решти відділів — 2-45-36.

„МОЛОДИЙ КОМУНАР“ — орган Кіровоградського
обласного ЛКСМУ, м. Кіровоград.

Друкарня ім. Г. М. Димитрова, обласного управління
по пресі, м. Кіровоград, вул. Гліни, 2.